A Scrierile profetice:

❖ **Unde și de ce au fost scrise?**

— Moise a fost primul om inspirat de Dumnezeu să scrie Biblia. În pustia Madianului a scris cărțile Iov și Geneza. În timpul exodului a primit porunca expresă de a consemna în scris evenimentele (Ex. 17:14).

— Alți profeți care au primit porunca expresă de a scrie o carte au fost Isaia (Is. 30:8), Ieremia (Ier. 36:2), Habacuc (Hab. 2:2) și Ioan (Apoc. 1:11).

— Autorii biblici au scris în împrejurări foarte diferite:

☐ Prigoniți, ca David
☐ Într-un palat, ca Solomon
☐ În țară străină, ca Daniel
☐ În închisoare, ca Pavel
☐ În exil, ca Ioan

— Dumnezeu a ales atât oamenii, cât și solia pe care trebuiau să o consemneze, pentru ca să nu se piardă nimic din ceea ce voia să ne descopere pentru mântuirea noastră (2Tim. 3:15).

❖ **În ce stiluri au fost scrise?**

— Scrisă de-a lungul a 1.500 de ani de peste 40 de autori diferiți, Biblia cuprinde o mare varietate de stiluri. Printre altele: relatări istorice (Gen. 37:2); genealogii (Gen. 5:1); profeții (Is. 13:1); viziuni apocaliptice (Apoc. 12:1); poezie (mare parte din Isaia); cântări (Cânt. 1:1); paralelisme (Is. 17:7); pilde (Luca 18:1); epistole (2Tes. 3:17).

— Biblia nu face nicio deosebire de autoritate între diferitele stiluri. Toate sunt folositoare pentru a transmite gândul divin, deoarece fiecare om înțelege mai bine solia într-un stil decât în altul.

— Petru arată clar și că scrierile Noului Testament au aceeași autoritate ca cele ale Vechiului Testament (2Pet. 3:15-16).

B Folosirea secretarilor și a materialelor externe:

❖ **De ce au fost folosite ajutoare la scriere?**

— Ieremia era preot și, ca atare, știa să citească și să scrie. Cu toate acestea, a folosit un ajutor – pe Baruc – care să scrie soliile pe care Dumnezeu i-a cerut să le scrie (Ier. 36:1-4). Deși aprobat de Dumnezeu, acest lucru a fost înțeles greșit în vremea lui (Ier. 43:2-3).

— Pavel, care se exprima perfect în greacă, a folosit ajutoare pentru a-și scrie epistolele (Rom. 16:22). Ca să-i împiedice pe alții să scrie epistole false în numele lui, trebuia să le semneze cu propria mână pe cele pe care le dictase (2Tes. 3:17).

— Petru și-a scris epistolele într-o greacă aleasă, lucru greu de pus pe seama acestui pescar vorbitor de aramaică. Folosirea ajutoarelor l-a ajutat să-și transmită corect solia într-o limbă pe care nu o stăpânea. Dar faptul că ajutoarele au ales cuvintele care exprimau cel mai bine ideile lui Petru nu știrbește cu nimic inspirația divină a epistolelor sale.

❖ **Ce materiale externe au folosit profeții?**

— Ezra a folosit documente istorice și a copiat decrete și scrisori ale împăraților perși când a scris cărțile Cronici și Ezra. La rândul lui, Neemia include în cartea sa o listă genealogică copiată dintr-o alta deja existentă.

— Deoarece Luca nu a fost martor la faptele pe care le relatează, și-a scris Evanghelia și o parte din cartea Faptele apostolilor pe baza documentelor istorice și a discuțiilor cu martori oculari (Luca 1:3).

— Pavel citează fraze din Epimenide și Aratus, autori greci clasici (Fapte 17:28; Tit 1:12). La rândul lui, Iuda preia citate dintr-o carte necanonică ce conține profeții ale lui Enoh (Iuda 1:14).

— Toți aceștia au fost călăuziți de Duhul Sfânt când au folosit aceste materiale. Au recunoscut că ele descriau adevărul și transmiteau ce voia Dumnezeu să spună.

C Natura umană amestecată cu solia:

❖ **Imperfecțiuni în Biblie?**

— Dumnezeu a hotărât să folosească oameni imperfecți – „vase de lut" – pentru a-Și transmite solia (2Cor. 4:7). Cum a influențat această imperfecțiune solia? Este Biblia 100% demnă de încredere?

— *Cuvinte arhaice*. Cuvinte în ebraică, aramaică sau greacă al căror înțeles nu îl cunoaștem sau care aveau alt sens pe vremea profetului.

☐ *Exemple*: gofer (גֹּפֶר) (Gen. 6:14); selah (סֶלָה) (folosit în mai mulți psalmi)

— *Greșeli ale copiștilor*. Când copiau textele sau le scriau după dictare, copiștii puteau face greșeli (mai frecvente în Noul Testament).

☐ *Exemplu*: „Comma Johanneum" (1Ioan 5:7-8). Este un comentariu al unui copist care, mai târziu, a fost introdus în text de un alt copist

— *Greșeli ale scriitorilor înșiși*. Când citau un text din memorie sau relatau un fapt la care nu fuseseră martori, autorii biblici puteau face mici greșeli fără importanță.

☐ *Exemplu*: citatul din Matei în care Zaharia, ucis de Ioas, este numit „fiul lui Berechia" (care este autorul cărții Zaharia) (Mat. 23:35; vezi Luca 11:51; 2Cron. 24:22)

— *Greșeli ale traducătorilor*. Traducătorii Bibliei, mai ales ai versiunilor în limbaj modern, pot fi influențați de propriile idei.

☐ *Exemplu*: unele versiuni moderne (TLA, în spaniolă) traduc prin „duminică" textul care vorbește despre ziua Domnului (Apoc. 1:10), deși această expresie a început să fie folosită abia după moartea apostolului

ANEXĂ: INFAILIBILITATEA SCRIERILOR LUI ELLEN G. WHITE

Când Dumnezeu i-a poruncit lui Ellen să-și scrie soliile, ea a răspuns: „Nu pot să scriu". Dar Dumnezeu a întărit-o și ea a început să scrie. Cu timpul, a folosit ajutoare la scriere, care îi corectau greșelile de ortografie și îmbunătățeau exprimarea unor fraze.

Ele nu schimbau niciodată înțelesul soliei și nu adăugau nimic de la ele. Textele finale erau întotdeauna verificate de Ellen.

Despre infailibilitatea ei ca profet, Ellen a declarat: „Cât despre infailibilitate, niciodată nu am pretins-o. Numai Dumnezeu este infailibil" (Solii alese, vol. 1, p. 42).

Cu privire la infailibilitatea scrierilor ei, ea însăși a scris: „Sunt ocazii când trebuie spuse lucruri obișnuite, când gânduri obișnuite trebuie să ocupe mintea, când trebuie scrise scrisori obișnuite și trebuie date informații care au trecut de la un lucrător la altul. Astfel de cuvinte, astfel de informații nu sunt date sub inspirația specială a Duhului lui Dumnezeu" (Solii alese, vol. 3, p. 64).